

Prenumerata miesięczna:
Bez odnoscenia . . . 23.000 mkp.
Z odnosceniem lub
przesyłką poczt. 25.000 „
Za granicą . . . 40.000 „
**Cena 1000 marek
numer 1000**
Adres Redakcji:
ul. Jagiellońska L. 10.
Telefon 41. Międzyzmiast. 1573.
Adres Administracji:
ulica św. Anny L. 3.
Telefon 241.

NOWA REFORMA

Ceny ogłoszeń
za 1 wiersz milimetry:
Zwykłe 500 mkp.
Ekspozycyjne 1.000 „
Nadzwyczajne 1.500 „
Po kronice 2.000 „
Na pierwszej stronie 2.500 „
Drobną od słów . . . 250 „
(uajmniej 15 słów)
Układ tabelaryczny 50% drożej.
Zamieszcowe . . . 50% „
Załączniki wedle umowy.
Nr czeku P. K. O. 140.956.

Sprawa Gdańska w świetle prawdy

Kraków, 12 lipca.
W ostatnich miesiącach zarówno sfery rządowe, jak cała prasa i cała opinia publiczna zajmowały się bardzo żywo sprawą stosunków polsko-gdańskich, które, dzięki prowokacjom ze strony Gdańska, zaostriżyły się tak dalece, że doprowadziły do „sui generis“ stanu wojennego. W całej Polsce objawiło się jednomyślne zdanie, że podobnym stosunkom należy wreszcie kres położyć i opornych Gdańszczan doprowadzić na drogę traktatu wersalskiego. Wśród takiej atmosfery rząd polski wystosował do Rady Ligi narodów w dniu 27 czerwca br. notę, w której przedstawił szczegóły zatargu polsko-gdańskiego i sformułował swoje żądania. Prasa polska podała ową notę do wiadomości publicznej w pierwszych dniach bieżącego miesiąca, wstrzymując się od wszelkich nad nią uwag. Poprzestano na zanotowaniu faktu.

Wkrótce, bo już w dniu 7 bm. nadeszły pierwsze wiadomości, bardzo mętne, fragmentaryczne, o rozstrzygnięciu Rady Ligi narodów w sprawie Gdańska. Prasa podzieliła się na dwa obozy: jedna część wołała, że ponieśliśmy klęskę, druga natomiast głosiła stanowczy triumf naszej sprawy. Na podstawie pierwszych, jak zaznaczyliśmy, mętnych i utamkowanych wiadomości, sprawa nasza nie przedstawiała się różowo, ale już naówczas zaznaczyliśmy, że należy czekać na tekst autentyczny uchwały Rady Ligi narodów i do tej pory wstrzymać się z sądem. Dnia 10 bm. przyniosła Polska Agencja Telegraficzna wprawdzie nie tekst decyzji, lecz tylko jej streszczenie, jednakże zawiera ono już te dane, które umożliwiają wydanie obiektywnego sądu.

Otóż należy przede wszystkim stwierdzić, że nie ma powodu do obwoływania triumfu, ale nie może też być mowy o „klęsce“. Uprzymiśnijmy sobie, czego żądała nota rządu polskiego, a co nam przyniosła decyzja Rady Ligi narodów, a porównawszy te dwie pozycje, otrzymamy nasze saldo polityczne. Nota ministra Seydy rozwinięła trzy zasadnicze tezy polskie. Teza pierwsza stwierdza, że aktem, normującym stosunki polsko-gdańskie, jest traktat wersalski, a konwencja polsko-gdańska z dnia 9 listopada 1920 r. jest tylko rozwinieciem zasad traktatu. Decyzja Rady Ligi narodów uznała słuszność tej tezy polskiej. Druga teza polska odnosi się do zakresu kompetencji wysokiego komisarza w Gdańsku i podnosi, że do zakresu tego należy jedynie traktatowy stosunek Polski do Gdańska, żadną miarą jednakże nie przysługującemu wysokiemu komisarzowi prawo mieszenia się do wewnętrznych spraw państwa polskiego. Orzeczenie Rady Ligi narodów nie daje odpowiedzi bezspornie, lecz stwierdza, że w razie sporu o kompetencje Polski może zwrócić się wprost do Ligi, a w tym wypadku decyzja wysokiego komisarza nie może wejść w życie przed rozstrzygnięciem Ligi. Trzecią tezą polską w sprawie raty portu gdańskiego, cel i uprawnień obywateli polskich, zamieszkałych na terytorjum wolnego miasta Gdańska, przekazała Rada Ligi rokowania pomiędzy przedstawicielami Polski i Gdańska, przy współudziale przedstawicieli Ligi narodów. Rokowania te już rozpoczęły się w Genewie.

Porównując żądania Polski z poszczególnymi decyzjami Rady Ligi narodów, przychodzimy do przekonania, że o „klęsce“ niepodobna mówić. Jednakże otrzymanie triumfu jest równie przedwczesnym, jak pod względem taktycznym rzeczą wprost szkodliwą. Poprostu odnieśliśmy sukces o tyle tylko, że posunęliśmy sprawę gdańską o krok, co wobec zabiegania jej nie było rzeczą łatwą. Należy dodać, że wysoki komisarz bardzo energicznie występował w obronie jak najszerszego zakresu swojej kompetencji, a nawet oświadczył, że za podstawę stosunków polsko-gdańskich uważa nie traktat wersalski, lecz paryską konwencję listopadową. Rada Ligi narodów odrzuciła tę interpretację, zaznaczając, że taką podstawą jest jedynie traktat wersalski, a konwencja paryska została zbudowana i oparta na postanowieniach tego traktatu. Co więcej, Rada Ligi uznała, że konwencja ujęła zbyt szeroko zakres kompetencji

wysokiego komisarza, skutkiem czego postanowiła zastanowić się nad tą sprawą i ustalić ramy jego kompetencji.
Obecnie punkt ciężkości sprawy gdańskiej przeniósł się do konferencji polsko-gdańskiej w Genewie. Tam musimy bronić energicznie i stanowczo naszych praw i przekonać przedstawicieli Ligi o słuszności tych praw.
Konwencja listopadowa, zawarta w Paryżu w r. 1920, była pierwszym bezpośrednim aktem polsko-gdańskim. Po niej nastąpił szereg umów, zawartych z Gdańskiem w ciągu roku 1921. — Polska — jak to stwierdziła nota z dnia 27-go czerwca br., — przyniosła Gdańskowi liczne korzyści materialne za pomocą tych umów, nie

zdolała jednakże skutkiem swojej niechętności zabezpieczyć sobie praw, przyznanych traktatem wersalskim. Trzeba teraz w Genewie poprzednie umowy zlikwidować i stworzyć nową, wszechstronną konwencję, która wreszcie pełnела stosunki gdańskie nie właściwy tor. — Reszty dokona życie, które już w powojennej Europie obalilo tyle doktryn i orientacji. Przyjdą w Gdańsku do głosu inni ludzie, a wtedy porozumienie będzie łatwiejsze. Obecnie — jak to już podnieśliśmy w naszym poprzednim artykule — musimy wobec Gdańska i Ligi narodów zdobyć się na jednolity front. Osoby pozostawmy na uboczu, a pilnijmy sprawy.

W kołach sejmowych kolportowano dziś sensacyjną pogłoskę o nowym projekcie wywozu świń. Wedle tych pogłosek na komitecie ekonomicznym Rady ministrów postawiono wniosek o pozwolenie na wywóz 1,500.000 świń z Polski.
„Przegląd Wieczorny“ przypomina, że swego czasu jen. Sikorski odmówił pozwolenia na wywóz 20 tys. świń. wychodząc z założenia, że wywóz taki podniesie ceny artykułów żywnościowych w Polsce

scie, a z drugiej strony wyteżę wszystkie siły, aby przeszkodzić ewentualnej emigracji Niemców z Polski.

Sprawa litewska przed sądem w Kopenhadze

„Kurier Poranny“ otrzymuje z Kopenhagi następujące informacje:
Tutejszy sąd krajowy rozpatrywał skargę wniesioną przez tutejsze poselstwo litewskie przeciwko b. premierowi litewskiemu, prof. S. Woldemarowi, o wydanie złożonych na konto Woldemara w jednym z banków tutejszych 52.000 koron duńskich (około miljarda marek polskich). Rozprawa sądowa wydołyła na jaw szereg charakterystycznych szczegółów z czasów powstania obecnego państwa litewskiego. Z końcem 1918 r. rząd niemiecki, któremu bardzo zależało na utworzeniu litewskiego państwa buforowego, dał na jego utworzenie, tytułem bezwrotnego pożyczki 100 milionów marek; taki był początek litewskiej kasy państwowej. Prof. Woldemar, za którego staraniem transakcja doszła do skutku, otrzymał gotówką, na cele narodowe litewskie, 2 miliony marek; z nich 200.000 (=92.000 koron duńskich) zdeponował w Kopenhadze.
Fakt, że państwo litewskie powstało poprostu za niemieckie pieniądze, był trzymanym dotąd w tajemnicy. W swoim organie „Głos Litwy“ przedstawiał prof. Woldemar sprawę w ten sposób, że pożyczkę w Berlinie uzyskano jako-by na zastaw środków administracyjnych państwa litewskiego.
Prof. Woldemar twierdzi, że kwestjonowane pieniądze słusznie mu się należą, jako zwrot poniesionych wydatków. Przeciwno temu zarzucono, że prof. Woldemar nigdy własnych pieniędzy nie posiadał, natomiast sprzeniewierzzył kwoty, powierzono mu celem zakupu książek dla uniwersytetu w Pernie oraz sumy przesłane mu na cele narodowe przez Litwinów z Ameryki.
Wytoczenie tej sprawy przedstawia prof. Woldemar jako „akt zemsty“ ze strony rządzącego obecnie stronnictwa chrześcijańsko-demokratycznego, którego jednego członka, ministra Kuritisa p. Woldemar wypędził ze swego gabinetu za przemycanie sacharyny. Rachunków z pobranych 2 milionów marek p. Woldemar przedstawić nie może, ponieważ znajdując się w Kownie.
Po trzydniowych naradach sąd kopenhaski wydał wyrok, zasądzający ową sumę na rzecz poselstwa litewskiego. Czy jednak to ostatnie odberze ją kiedykolwiek — jest rzeczą conajmniej wątpliwą.

Dalsze szczegóły decyzji Rady Ligi Narodów

Genewa, 11 lipca (PAT). Uwzględniając tezy noty interpretacji prawnej polskiej, stwierdzając, że cały szereg szczegółów stoi na przeszkodzie porozumieniu, Rada Ligi Narodów ustaliła w swojej rezolucji wskazówki zarówno dla wysokiego komisarza, jak i dla obu stron, któremi zaleca kierować się. Rada Ligi zdecydowała, 1) że należy rozważyć zasadniczo i praktycznie całokształt zagadnienia. 2) Wskutek tego Rada Ligi zdejma ze swego porządku dziennego wszystkie bieżące sprawy gdańskie, zadecydowane już przez wysokiego komisarza, odsyłając je tem samem do porozumienia stron. 3) W razie trudności interpretacji konwencji wskazała uciekać się do jej źródła prawnego traktatu wersalskiego. 4) Rada zaleca wysokiemu komisarzowi, aby wbrew dotychczasowej praktyce w ramach wątpliwych nie decydował spraw sam, ale odsyłał je bezspornie do decyzji Rady. 5) Rada uznała implícite, że kompetencja wysokiego komisarza jest ujęta za szeroko w tekstach konwencji, wskutek tego zdecydowała zastanowić się nad tą sprawą i ustalić ramy jego kompetencji. 6) Rada uznała, że jeżeli strona kwestjonuje kompetencje wysokiego komisarza, może natychmiastowo żądać od Rady orzeczenia co do jego kompetencji. 7) Rada zgodnie z życzeniem Polski ustaliła procedurę współpracy w Gdańsku wysokiego komisarza z komisarzem generalnym Polski i senatem wolnego miasta.

ambasadorów przyrzekła poparcie dla tej pozycji. Rada Ligi zdaje sobie sprawę w zupełności z trudności, powstających w związku ze spalkiem marki niemieckiej.
Senator gdański, Volkmaann, złożył krótkie sprawozdanie o reformie walutowej. W zakończeniu swego sprawozdania p. Quimones de Leon zaproponował: 1) przyjęcie do wiadomości sprawozdania finansowego, 2) zwrócenie się do władz miasta Gdańska o przekazanie materiałów dla komisji finansowej, jako podstawy jej prac, 3) Rada Ligi prosi o stałe informowanie jej przez komisję finansową.

NIEMIECKIE DZIENNIKI GDAŃSKIE O UCHWAŁACH LIGI NAR.

„Danziger Neueste Nachrichten“ podkreślają przede wszystkim fakt, iż uznania kompetencji nieopuszczalności Polski do samodzielnego postępowania wobec Gdańska. Dziennik pisze: „Fakt, że polski przedstawiciel i to także razem z całą decyzją przyjął bez zastrzeżeń, daje pewność, że na przyszłość tego rodzaju ubolewania godnie postępowanie będzie zupełnie wykluczone. Wpływie to na dobry stosunek między obu krajami(!). Rząd polski ma dobrą wolę działania. W tym sensie skazuje już tymczasem dokonane zniesienie utrudnień komunikacji między Gdańskiem a Polską, jako też odwołanie zapowiedzianego już zamknięcia przywozu.“
Organ katolicki niemiecki „Danziger Allgemeine Zeitung“ pisze, że decyzje genewskie równają się praktycznemu uznaniu suwerenności Gdańska (!) i postawienia go na równym stopniu państwowej(!) wobec Polski.
Socjalistyczny „Danziger Volksstimme“ pisze: „Z wyroku Rady Ligi narodów Gdańsk może być w najwyższym stopniu zadowolony, ponieważ przez wyrok ten daleko idące pretencje Polski do Gdańska zostają odrzucone. Nie znaczy to, aby Gdańsk chciał lub mógł nad Polską triumfować. Zawsze wypowiedzieliśmy się za porozumieniem z Polską i jeśli Polska po decyzji najwyższej dziś instancji na świecie, zechce wstąpić na drogę porozumienia z Gdańskiem, wówczas ogromna większość gdańskiej ludności chętnie pójdzie po tę samą drogę.“

Posatem delegacja zwróciła uwagę na konieczność przyjęcia z pomocą współdziałaniem pracownikom państwowym.

FINANSE GDAŃSKA.

Gdańsk, 11 lipca. (AW). Wedle otrzymanych tu doniesień, na posiedzeniu Rady Ligi narodów w Genewie, delegat hiszpański Quimones de Leon, złożył sprawozdanie o położeniu finansowym wolnego miasta Gdańska. Od czasu ostatniego posiedzenia Rady, komisja finansowa Ligi narodów zajmowała się kilkukrotnie położeniem finansowym wolnego miasta. Wyniki dodatnie tych narad są już wiadome, mianowicie pożyczka dla wolnego miasta w wysokości 500 tysięcy marek złotych Rada

Organ katolicki niemiecki „Danziger Allgemeine Zeitung“ pisze, że decyzje genewskie równają się praktycznemu uznaniu suwerenności Gdańska (!) i postawienia go na równym stopniu państwowej(!) wobec Polski.
Socjalistyczny „Danziger Volksstimme“ pisze: „Z wyroku Rady Ligi narodów Gdańsk może być w najwyższym stopniu zadowolony, ponieważ przez wyrok ten daleko idące pretencje Polski do Gdańska zostają odrzucone. Nie znaczy to, aby Gdańsk chciał lub mógł nad Polską triumfować. Zawsze wypowiedzieliśmy się za porozumieniem z Polską i jeśli Polska po decyzji najwyższej dziś instancji na świecie, zechce wstąpić na drogę porozumienia z Gdańskiem, wówczas ogromna większość gdańskiej ludności chętnie pójdzie po tę samą drogę.“

Decyzja w sprawie zatargu pomiędzy marsz. Piłsudskim a min. Szeptyckim

Warszawa, 11 lipca (PAT). W dniu wczorajszym sprawa zatargu między marszałkiem Piłsudskim a ministrem spraw wojskowych generałem Szeptyckim została ostatecznie załatwiona w Spale decyzją prezydenta Rzeczypospolitej, wobec przedstawicieli obu stron. Dziś ukaże się w tej sprawie komunikat oficjalny kancelarii cywilnej prezydenta.

ralem broni Szeptyckim rozstrzygnął i nakazał zarzucenie wszelkich dalszych kroków w tej sprawie.

Z RADY MINISTRÓW.

Warszawa, 11 lipca (Tel. w.). Na jutrzejszym posiedzeniu Rady ministrów między innymi rozpatrywany będzie statut organizacyjny ministerstwa spraw wewnętrznych, sprawa kandydatów dla ciał samorządowych oraz wnioski orderowe. Niema jednak na porządku dziennym ani jednego wniosku w sprawach drożyzniowych.

O WYWÓZ ŚWINI.

Warszawa, 11 lipca (Tel. w.). „Przegląd Wieczorny“ zamieszcza następującą wiadomość:

MARJA CZESKA-MACZYŃSKA.

Pani na Rozświecie

POWIEŚĆ.
(Ciąg dalszy).

Pani Ewa owej nocy darennie usiłowała za spać, dręczył ją plusk deszczu, zlewającego się po szybach, dręczył monotonny łomot jakiegoś niedomkniętego strychowego okna, które wiatr co chwile usiłował zamknąć z trzaskiem, budząc w niej za każdym razem dreszcz lęku i napiętego oczekiwania. Stalona w rogu kanapy, pani Ewa, podniecona zastrzykniętą przed chwilą dawką morfiny, przeżywała w fantazji sceny różne, tak żywe, jak gdyby były uchwytaną prawdą. To się jej zdało, że na drewnianym ganku skrzypnęły dyle pod czymś cichym, ostrożnym, niesamowicie ostrym krokiem i wraz wyobrażała sobie, że niekamknięte drzwi uchylają się cicho... cichutko, a różowy blask lampy pada na nóżki czajnika, postać Iwona...
— O, przyjdź!
Każdy zmysł w niej drży nagle zbudzoną, rozpaloną napiętością... i gdyby teraz on nadszedł...

I znowu tylko cicho, monotonnie szumi ulewa i strychowe okno stukła, jak kościasty palec. Aktorka była dotąd, zawsze roli swojej świadoma, zawsze opanowana... Doprowadziła go do ostateczności i odwracała się zawsze na głą, z owym wspaniałym akcentem oburzonej, do żywego dotkniętej, niepokalanej cnoty...
— Ach, to życie...
— Marne życie...
Wielka pustka serca... wielkie nic...
Raz przeżyć jakiś szaleńczy, obłądny sen... a potem...
— Potem...
Parę kropel morfiny za dużo...
Jeden z wielu nieszczęśliwych wypadków...
Suchy stukot strychowego okienka... jedno stajny, nużący stukot
O, przyjdź!

I zdaje się pani Ewie, że ją tulą kochane ramiona, że ktoś mówi słowa dobre i ciche, słowa, jak promień słoneczny ciepłe, jak dłoń matki pieszczotliwie, jak woń kwiatów otulające...
Przedemna zjawia tylko...
Za oknem deszcz się po szybach zlewa... i cisza wokół. Jutro... — szepcze pani Ewa. Tuląc głowę do oparcia kanapy, jak gdyby do czyjego ramienia... jutro...
I niema w niej już obawy...
Jutro...
Komu wyrządzi krzywdę wielką i ciężką... cóż jej to?
Czyż i jej życie nie wyrządziło krzywdy?
Przejdzie po czyichś marzeniach wiosni... Ach, i to nie! Życie je każdemu depcze wcześniej, czy później, a wreszcie... ściany są dyskretne i ludzie niemi bywają... czasami.
Nie! Ten niedostajny stukot okienka w wierca się jej w mózg, dławi myśl... zupełnie, jak gdyby ktoś gwałtownie zabijał w trumny...
I pani Ewa wdzia się w trumnie, z rękoma złożonymi, tonie kwiatów widzi... widzi sylwetkę męża, wytwornie dźwigającego swoją żalobę, a myślą spieszącego do swojej kochanki z baletu...
Głupstwo wszystko... chyba ani na mginięcie duch jej nie wróciłoby z zaświata, wszak nie miałby do czego wracać.

— Jaki straszny wypadek, ta cudownie piękna pani Zabojecka... Czyżby pożalowanie, pomiędzy jednym a drugim łykiem maraskina w cukierni.
I znowu:
— Takie zimne kokietki zawsze źle kończą... są niemoralne...
— O, tak...
Pani Ewa wiała głowę w batyst poduszki i usiłując zasnąć, a strychowe okienko stukła żalobnie, monotonnie:
— Parę kropel morfiny... parę kropel... morfiny...
Magda Warmińska wdzia jeszcze pochyloną niską jasną głowę Ruszczyca i słyszy jego do szeptu żniżony głos:
— Nie oglądaj się na mnie, ale idź drogą swego własnego szczęścia, Magdo...
A w duszy jej walczy żal, z jakąś słoneczną, żywiołową radością, a odbłask tej radości pali się w otchłannych zronkach Iwona, który parzył zdaleka na chwilę pożegnania i gdy górska funka zniknęła za świerkami, podszedł ku niej:
— I ja pewnie też niedługo odjadę, Magdo.
— Ty...
— Albo zostanę, jeżeli zechcesz, na zawsze...
Cheesz, Magdo...?
O, jak te oczy jasne, zmierzchałe smutkiem,

nagle promienieją, jak błękit nieba w dzień pogody i Iwon, siedząc u stóp Magdy, na stopniach werandy, snuje baśń o szczęściu...
Opowiada, jak będą sobie nieszczęśliwie razem, tutaj, w willi „Rozświecie“, zdaleka od świata i ludzi, od wszelkiego zła i będą im szumić pieśń radośną, wesołą, bory sosnowe i świerkowe, knieje. — Pensjonat się zwinnie, górne piętro przerobi na pracownię, on stworzy będzie rzeczy wielkie, piękne, czyste, jak wielką i czystą jest ich miłość. Czasem ktoś przyjdzie, tam, ze świata i przywiezie mu słowa uznania, czasem dziennik przyjdzie z zagranicy z pochwalnym hymnem na cześć Iwona Jotki, malarza szczęścia, malarza rozstronczoności duszy ludzkiej. Czasem wyjadą gdzieś daleko nad brzeg morza, albo mglistą jesienią szukając stolicy na południu, a potem wrócą, jak jaśkółki, które z wiosną zawsze wracają do starych gniazd.
Oparta o drewnianą poręcz dziewczyna pila czar tych słów, szła za ich treścią... szła do niej szczęście od tych oczu czarnych, od tej ziemi, dyszacej ciężko woniami i oparami gorącego, letniego dnia, mającego się ku schyłkowi... Szło ku niej cicho, jasne i swoją mocną dłoń kładło na jej duszy kornej i zachwyconej; oto twój pan, kochanek, mąż... twój świat i los!

Uwieszam księżkę woj- skową oraz kartę powołania P. K. U. Kraków, Serafin Stanisław. 1679

Panna z kilkuletnią praktyką, pisząca bardzo ładnie na maszynie, poszukuje posady. Zgłoszenia do Administracji „Nowej Reformy” pod „Złota”. 1088

ZAKOPIANE. — Korcesjonowane biuro sprzedaży nieruchomości „PANTA” ma do sprzedania domy, wille, pensjonaty i parceli budowlane. Na żądanie udziela się informacji bezpłatnie. Na odpowiedź załączasz znaczki pocztowe. 1621 3 3

Kamienica piętrowa sprzedam zaraz lub zamienię na mniejszą z dopłatą. Podgórze, Robotnicza 5. 1641 4 4

Opaski przeciw obwisłości brzo- cha i t. p. Bandaże przeciwkro- wne, Pończochy gum. przeciw- żyłkom. Prostotrząmacze. Mocni- ki gumowe do podróży. Conniki darmo. L. Polaczek, Sambor. 1668 3 10

Słarsza panna, izr., ze szcieniem i szymio się gospodarstwem. Zgłoszenia „Dla Cecylii” przyjmuje Administracja „Nowej Reformy”. 1230

Nowości! Nowości! **Wacław Grabiański** **Niedyskrecje księżycy** (humoreski) *Stróżniczy enoty. — Puszcz. — Inny departament. — Tajemnica letniej nocy. — Przyszłość samobójcy.* Cena zasadnicza 0.50. Tegoz autora:

Wojenny balonik . . . 1.—
Piekło 2.50
Rymy i proza 1.50
Przesilenie 1.—
Dwie nowe 0.50

Młodzik — ustalony przez Związek księgarzy-wydawców w Warszawie.

Gebethner i Wolff, Kraków.

Księgarnia katolicka

Eraków, ul. Florjańska 1 otrzymała na skład kilkanaście ostatnich egzemplarzy dzieł:

K. Bartoszewicz. Historia na usługach ludzi i stroniów. Rok 1863. Tom drugi (rzadkość) Cena 3000 Mk.

K. Bartoszewicz. Kwestjonariusz małżeński i M. Biel- skiego 10 przykazań mężow- skich. O- na 600 Mk.

K. Bartoszewicz. Wojna żydowska w r. 1859 (początki asymilacji i antysemityzmu). Cena 1800 Mk.

Pieśni polskie. Najlepszy wybór pieśni narodowych — ozdobnie oprawne w piękno angielskie, ze srebrnym orłem 1800 Mk.

(Dzieła te oddawna są wy- czerpane w handlu księgar- skim).

Poleca pierwszorzędne instrumenta „Stingl Original” i innych firm po fabrycznych cenach

najstarszy i najbogaciej zaopatrzony skład fortepianów **Zygmunt Raba nast.** pianina rok zak. 1880 ul. św. Anny 3.

Fachowa, solidna obsługa. — 10-letnia gwarancja. — Korzystne warunki. —

PRZEWODNIK TURYSTYCZNY PO KRAKOWIE

Wawel i muzea:
Zamek królewski na Wawelu zwiedzać można od godziny 9 do zmraku. Wstęp do Zamku 500 mkp. (Zarząd Zamku królewskiego tel. 1262). **Groby królewskie**, (rób) Mickiewicza i Skarbiec w katedrze na Wawelu zwiedzać można w dniu powstania o godzinie 10, w niedzielę i święta po nabożeństwach. **Groby zastaw- nych w kryptie na Skałce**, (rób) Skargi w katedrze św. Florja- n, oraz skarbice H. P. Marji zwiedzać można w chwilach wolnych od nabożeństw, za zgłoszeniem się do zakrystji. **Muzeum Narodowe**, Sukiennice, tel. 158, otwarte jest codziennie od godz. 10—2, za opłatą 2000 mkp. od osoby; zbiorowe wycieczki otrzymują zniżki w kancelarii Muzeum w Sukiennicach. **Muzeum im. Eryka hr. Czapskiego**, ul. Wolska 10, wraz z lapidarium, otwarte z wyjątkiem wtorków i piątków codziennie od godz. 10—2, za opłatą 1000 mkp. od osoby. Zniżki jak poprzednio. **Dom i muzeum Jana Matejki**, ul. Florja-ńska 41, dzieła i zbiory mistrza, otwarte codziennie od 10—2, za opłatą 800 mkp. od osoby. Zniżki jak poprzednio. **Narzekan czyli Ł. zw. Rondel bramy Florjańskiej**, zabytek architektury z końca XV i XVI w., w locie otwarty przez cały dzień, w miesiącach zimowych sa zgłoszeniem się w kancelarii (najmniej 5 osób) za opłatą 1000 mkp. od osoby. Zniżki jak poprzednio. **Wieża Marjańska** w locie otwarta codziennie od godz. 10—12, w miesiącach zimowych za zgłoszeniem się w kasie muzealnej w Sukiennicach. Opłata 1000 mkp. od osoby. Zniżki jak poprzednio. **Muzeum Czartoryskich**, ul. Piarska 6, otwarte dla zwiedzających we wtorki i piątki od godz. 9—1 w południe, o ile w te dni nie przypadają święta. **Miejskie Muzeum przemysłowe**, ulica Smoleńsk 3, tel. 1329, otwarte od 10—1. **Muzeum etnograficzne** na Wawelu otwarte codziennie. Wstęp w niedzielę, wtorki i czwartki 50 mkp., w inne dni 100 mkp. **Wystawa Towarzystwa sztuk pięknych**, pl. Szczepański 1, tel. 8, otwarte codziennie od g. 10—4. Wstęp 5000 mkp. **Wystawa przemysłu polskiego** Lipi pomocy przemysłowej ul. Straszewskiego 1. 25, wstęp wolny od godziny 9—1 i od 3—6.

Władze:
Województwo, ul. Basztowa L. 26, tel. 1141; godz. przyjęć: wojewoda od 11—1, godz. urzęd.: od 8—3, dla stron od 10—1. **Starostwo krakowskie**, ul. Starowisna L. 13, tel. 2551; godziny przyjęć: starosta od 11—1, godz. urzęd.: od 8—3, dla stron od 10—1. **Magistrat**, plac WW. Świętych L. 3, tel. 46; godz. przyjęć w przed- dym miasta: od 12—2 z wyjątkiem niedziel i świąt; godziny urzędowe od 8—2. **Dyrekcja kolei państwowych**, plac Białejki L. 12, telefon

2458; godziny przyjęć: prezes dyrekcji od 11—1, godz. urzęd.: od 8—3 z wyjątkiem niedziel i świąt. **Dyrekcja policji**, ul. Krupnicza L. 34, telefon 458; godziny urzędowe: od 8—3. **Liczba skarbowa** (władza skar- bowa II instancji na Województwo krakowskie) ul. Hieleńców 1, 2, II p., telefon Nr 225. Prezes Izby przyjmuje strony codziennie od godz. 12—1 z wyjątkiem niedziel i świąt; w biurach godziny dla stron od 11—1.

Biura kupna i ogłoszeń.
„Uczciwość” Biuro kupna i sprze- dazy kamienic, realności, folwarków sprzedaje i przyjmuje do kupna. Podwale 3, obok poczty.

Głoszenia prasowe i reklamy kolejowe „Ruch”, S. A., ul. Szczepańska 9, tel. 369.

Rewizja losów.
Biuro rewizji losów przy **Biuro Inżynierskim** Kie- schütz, Rynek 3.

Księgarnia.
Księgarnia i sprzedaż gazet: „Ruch”, S. A., ul. Szczepańska 9, tel. 369.

Kina.
Kino „Opiekun” ul. Zielona 17. Czysty zysk dla inwalidów wojen- nych. Przedstawienia codziennie od godz. 5-tej, w święta od 3-ciej.

Używajcie tylko wody gorzkiej „AMERA”
Najlepszy środek przeczyszczający. Zastępuje w za- pełności: „Euzjadu”, „Apenio” i t. p. Do nabycia w aptekach, drogeriach i składach. **K. RZĄDACHMURSKI W KRAKOWIE.**

Wózki dziecięce sprzedaje ta- nio oraz przyjmuje od- nowienia i reperacje tyche. Gumy obelaga na pociągach. Piechowicz, Kraków, ulica Mikołajska L. 7.

Zakład fotograficzny „Erna” ulica Starowisna (plac Wielopole), przystanek tramwaju 3 i 6, wyko- nanie fotografie na legitymacje, paszporty i wszelkie zdjęcia foto- graficzne w 5-ciu minutach.

Składy fortepianów.
Największy w Małopolsce **skład fortepianów Heleny Smolarskiej** ul. Szewska 9, I. p. wyłącznie zastępstwo firm światowej sławy jak: Bechstein, Blüthner, Bösendorfer, Ehrbar, Förster, Seiler, Schweighofer, Steinweg, Quandt, Wirth. Telefon 1005.

Fabryka pieców kaflowych Władysława Wojtygi Kraków-Zakrzówek przyjmuje wszelkie roboty kaflar- skie, nowa, stare, i sprzedaje kafla na sztuki po cenach niskich.

HUGO WEINMANN Kraków, ul. Starowisna 6 polska w wielkim wyborze bielizny męskiej i obuwia luksusowo. Ceny umiarkowane.

Magazyn mod HELNY POPIEL Kraków, ulica Florjańska L. 3 polska kapelusze damskie i wszelkie dodatki oraz przyjmują roboty i przeróbki.

MEBLE ypialnie, jadalnie, gabinetu, meble gięte i tapicerowane. Honigwachs i Langer, Kraków, Stenna 3.

Skład ośleńskich parasoli Kraków, ul. Bługa L. 19 (sklep).

Kapeiusze skórzane skóry na kapeiusze skórzane w modnych kolorach, poleca: **Wytwórnia rehawizerek Tadeusza Lubańskiego** Garncarska 7, parter na prawo

SANATORJUM i zakład wodolecznicy **Dra RUPCZYKA** Kraków, ul. Szajki 11, telefon 1295. Wodolecznictwo, kąpiele kwa- sowe, elektryczne, lampy kwarcowa — dżeta. Choroby układu nerwowego, zębny i kieszek, serca, cukrzyca i reumatyzm.

WPISY NA KURSA HANLOWE roczne (oddziały: żeńskie i męskie) i 4-miesięczne popul. i wieczorne w szkole „Hermes” Jana Pileha w Krakowie, ul. Florjańska 39 przyjmują się codziennie w godzinach od 10—12 i od 3—5.

POWROŹNICZE wyroby pierwszorzędnej jakości i wykonania, hurtownie i częściowo poleca: **FABRYKA LIN KONOPNYCH** STANISŁAWA WĄKOWIŃSKIEGO dawniej Kazimierz Walkowiński BRAKÓW - ZWIERZYŃCIEC — ULICA LEREWELA L. 11. Uwaga: Z firmą tego samego nazwiska i sklepem nie mam nic wspól- nego — a znajduję się jedynie pod powyższym adresem.